"బొాయ్" మని ఒక్కసారిగా వెనక నుంచి కారు హారన్ వినబడటంతో ప్రక్కకి దూకబోయిన అనూరాధ అటునుండి లారీ రావడం చూసి, ఆ ప్రయత్నం ఆఖరి క్షణంలో విరమించుకుని వెనక్కి అడుగువేయడంతో... అప్రయత్నంగా బ్రేక్ వేశాడు, శేఖర్. కానీ, అప్పటికే క్షణం ఆలస్యం అయింది.

తూలిపడిన అనూరాధ లేచి సర్దుకునే లోపునే డోర్ తీసుకుని క్రిందికి దిగి అర్జంటుగా ఆమె దగ్గరకు చేరాడు శేఖర్.

"ఐయామ్ సారీ... ఏమైనా దెబ్బ తగిలిందా ?" అని అడుగుతున్న శేఖర్ వేపు కోపంగా చూడబోయింది. పచ్చటి శరీరం... నుదుటిమీదకి పడిన జుట్టు... ఆరడుగుల ఎత్తు...బలమైన వక్షస్థలం... పొడవైన బాహువులు...వగైరా ధీరోదాత్త తెలుగు సినిమా నవల హీరో లక్షణాలన్నీ మరో పేజీ న్నర రాయగల్గినంత పుష్కలంగా వున్న అతని కళ్లల్లో, తనపట్ల కనబడుతున్న ఆదుర్దాని చూడగానే, అప్పటివరకు అతనిమీద వున్న కోపం మాయమైంది.

నెమ్మదిగా కళ్ళెత్తి అతని వైపు చూడబోయింది. తదేకదృష్టిగా తనవేపేచూస్తున్న అతని విశాలమైన కళ్ళు చూడగానే, ఆమె కళ్లల్లో అప్రయత్నంగా సిగ్గు చోటు చేసుకుంది...(ఈ విధంగా 'లవ్ ఎట్ ఫస్ట్ సైట్' ఘట్టాన్ని పాఠకులు తమ ఊహాకందినంత నిడివిలో ఇక్కడ వూహించుకోవచ్చు)

* * *

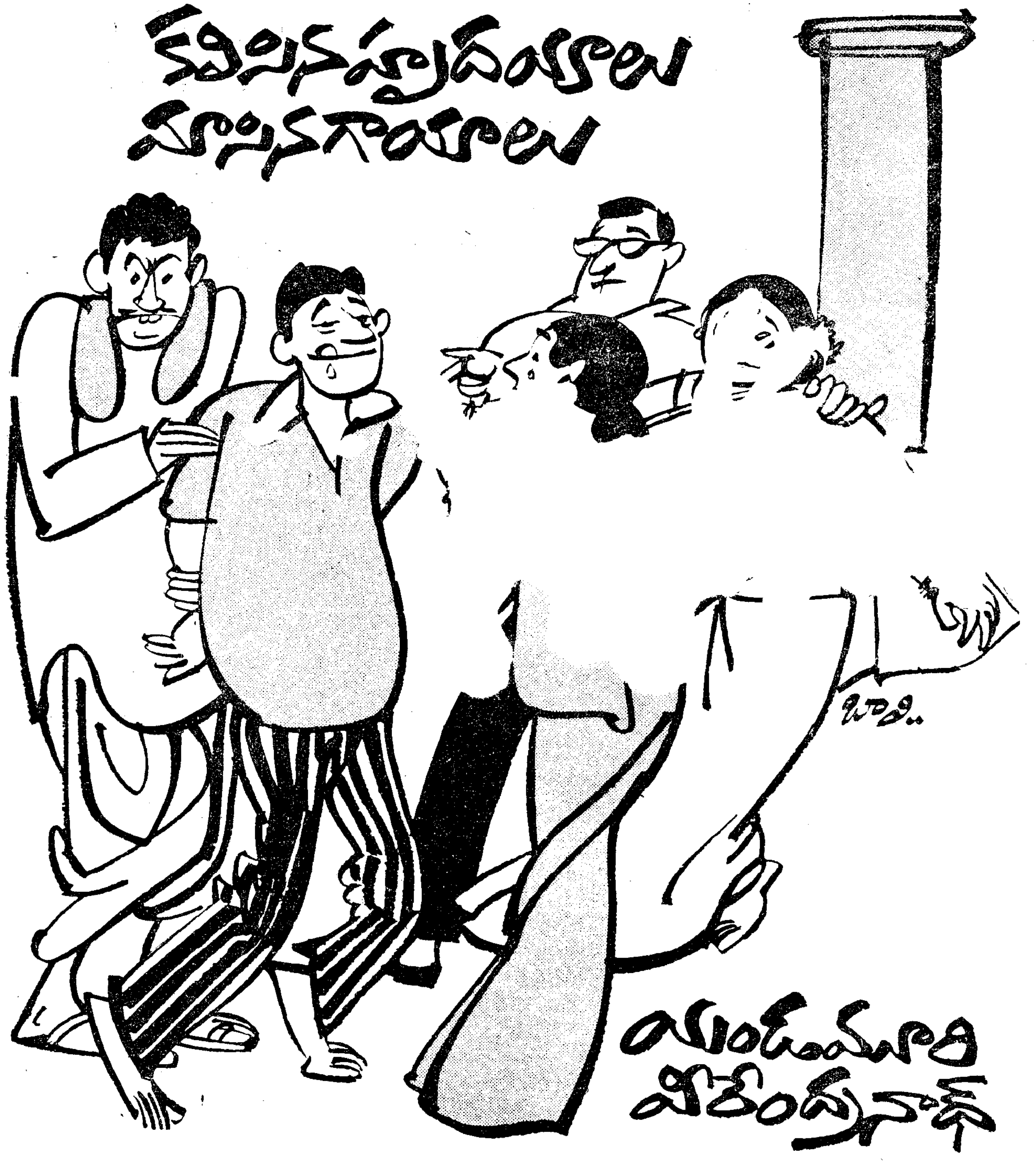

గమనిక : నేడు దేశంలో ఎక్కడ చూసినా బర్నింగ్ ప్రాబ్లమ్‌గా తయారైన న్యూస్ ప్రింట్ కొరతని దృష్టిలో వుంచుకుని తెలుగు నవలా సాహిత్యంలో సినీ ఇతివృత్తంతో నడిచే ఏ సగటు నవలని వీలైనన్ని మినహాయింపులతో ఏ మచ్చు కథగా కుదించడానికి ఇక్కడ నేను నా శాయశక్తులా ప్రయత్నం చేశాను. ఈ కథలో అక్కడక్కడ చేయబడిన సూచన అనుసరిస్తే పాఠకులు తమకు కావల్సినంత పెద్దనవలని చదివిన అనుభవాన్ని సులభంగా పొందవచ్చు!

"[illegible]ల్లో" అన్న పలకరింపుతో ప్రక్కకి తిరిగి చూసింది అనూరాధ "మనం మళ్లీ ఇంత తొందర్లో కలుసుకుంటాం అనుకో లేదు" అన్నాడు శేఖర్ బ్లూ టెర్లిన్ షర్ట్‌ని స్కై కలర్ పేంట్‌లో టక్ చేశాడు. అతను దగ్గరికి రాగానే వింతైన పరిమళం ఆమెను చుట్టుముట్టింది ... (అలా మరో పేజీన్నర రమ్యమైన వాతావరణం వారిద్దరి మధ్య ఆవరించింది.)

"మీరిక్కడున్నారేమిటి ?" అన్న పలకరింపుతో యీ లోకంలోకి వచ్చింది అనూరాధ. నవ్వుతూ దగ్గరి కొచ్చాడు శేఖర్. అతన్ని చూడగానే రాధ బుగ్గలు ఎందుకో ఎర్ర బడ్డాయి.

"మీరు ప్రతి రోజూ ఇలా పార్కుకి వస్తుంటారా ?" మళ్లీ తనే ప్రశ్నించాడు. అనూరాధ తల వూపింది నాజూగ్గా !

"అయితే ఇకనుంచి ప్రతిరోజూ నేను కూడా రావాలన్నమాట !" అన్నా[illegible] నవ్వుతూ. అతని ధైర్యానికి, చ[illegible] అ[illegible] పోయినా ఎందుకో కోపం రాలేదు [illegible]

"ఏవిటండీ ! గంటన్నర నుం[illegible] [illegible]డుతున్నా[illegible] [illegible]రె నా [illegible]

అనా[illegible]

"[illegible]

కదా చా[illegible]

పిలుస్తూ ఈసారి బగ్గరగా [illegible]సింది. అతని దగ్గర కొత్తదనం పోయినట్టు అనిపించింది. ఎంతో కాలం నుంచి పరిచయమున్న ఆత్మీయుడిలా అనిపించసాగేడు. "మీ పేరు?" అడిగాడు. చెప్పింది.

"ఏం చదువుతున్నారు?"

"ఇంటర్మీడియట్" అని క్షణం ఆగి, "మీరో" అంది.

"ఎమ్మే పాసై మా నాన్నగారి ఫ్యాక్టరీ, ఎస్టేటు వ్యవహారాలన్నీ స్వయంగా చూసుకుంటున్నాను !" అన్నాడు.

"... ... ..." అడిగింది.

"... ... ..." నవ్వుతూ సమాధానం యిచ్చి "... ..." అంటూ తిరిగి ప్రశ్నించాడు "... ..." సిగ్గుపడుతూ జవాబిచ్చింది...(ఈ విధంగా లోకాన్ని మరిచి సునాయాసంగా మరోపాతిక పేజీల బాటైనా ముచ్చటించుకోగల హక్కు సగటు తెలుగు నవలలో హీరో హీరోయిన్లుగా వారికి వుందన్న సత్యాన్ని పాఠకులు గ్రహించగలరు) అంతలోనే...

"చీకటి పడింది. మరి పోదామా ?" అన్నాడు శేఖర్. అనూరాధకూడా లేచింది. "గుడ్‌బై! మళ్లీ రేపు కల్సుకుందాం! ఓకే! ప్రశ్నార్థంగా అన్నాడతను. "ఓకే! గుడ్‌బై!" నవ్వుతూ టాటా చెప్పింది అనూరాధ.

* * *

(అలా నవలలో ముప్పాతిక భాగం దాకా వారిద్దరిమధ్యా రోజులు ఆనందంగా గడిచాయి. ఇలా వుంటుండగా రెండున్నర పేజీల ఉదాత్త వాతావరణం అలముకున్న ఓ సాయంకాలం.)

నమ్మ నమ్మకపో !

అర్జెంటైనాలో యీ మధ్య నమ్మశక్యం గాని దొంగతనం ఒకటి జరిగింది. శాన్ ఆంటోనియో నదిమీద వున వంతెనను దొంగలు రా[illegible] [illegible] భా[illegible] [illegible] భాగం [illegible] [illegible]లా [illegible] అమ్మేసు[illegible]

[illegible]వెడబుట్టావే! [illegible] పబ్లిక్ [illegible] [illegible]మె [illegible] వాడితో [illegible]టూ [illegible] పేరాలు [illegible]రు [illegible] [illegible]గారు.

[illegible]రాధ మౌనం[illegible] [illegible]రించి చివరికి తన నిర్ణయాన్ని తెలిపింది. "నేనూ, శేఖర్ ప్రేమించుకున్నాం నాన్నా! శేఖర్ లేందే నేను బ్రతక లేను...(ఇలా మరో పేజీన్నరదైలాగు) ...కనుక నా తుది నిర్ణయం అదే !"

"రాధా!" గర్జించారు పరంధామయ్య గారు. "మన తాహతేమిటో ఆలోచించావా?"

"నాన్నా !" గంభీరంగా అంది అనూరాధ. "శేఖర్ లేందే నేను అన్నం నీళ్లూ ముట్టను ! (మళ్లీ మామూలే)... అంతే!"

"సరే! ఆపంతం ఏవిటో నేనూ చూస్తాను !" అని విసురుగా బైటికి వెళ్లిపోయారు ఆయన.

ఇదంతా దూరం నుంచి చూస్తున్న 'చిన్నా' (ఎందుకీచిన్నా అని అడక్కుండా పాఠకులు ఈ పాత్ర గురించి ఎనభై శాతం తెలుగు నవలల్లో అసందర్భంగా ఆర్భాటం చేస్తూ కనబడే అనవసరమైన ఏ పాత్రతోనైనా పోల్చి తమ వూహ కందినంత నిడివిలో వూహించుకోవచ్చు.) అనూరాధ దగ్గరకొచ్చి 'అక్కయ్యా! 'ఈ వ్యవస్థ నిఖిలా సృష్టించిందీ, ప్రేమికులనిలా విడదీస్తున్నదీ డబ్బున్నవాళ్లే ! ఈ సంఘాన్ని మార్చాలంటే, సమసమాజం రావాలంటే దానికి యువతరం నడుంకట్టి ముందుకి దూకాలి...!' ఆవేశంతో (ఇలా మరో రెండు పేజీలైనా) ఏకధాటీగా అన్నాడు.

అతని ఆవేశాన్ని చూస్తుండి పోయింది రాధ. ఈ మధ్యకాలంలో చిన్నాలో వస్తున్న మార్పును గమనిస్తూనే వుంది. అతన్లో వస్తున్న యీ మార్పు ఎటుదారి తీస్తుందో అనే భయంతో క్షణకాలం తన దురదృష్ట కరమైన స్థితిని మర్చిపోయింది ఆమె !

* * *

"నన్ను మర్చిపో శేఖర్ ! ఈ [illegible] కనీసం వచ్చేజన్మలోనైనా నీతో సహజీవన భాగ్యం కలిగించమని ఆ దేవుణ్ని వేడుకుంటాను." అంటూ బావురుమంది అనూరాధ.

"వద్దు రాధా! అంతమాటనకు ! ఈ ప్రపంచం అంతా ఒక్కటై ఎదురొచ్చినా సరే నిన్నే చేసుకుంటాను !" అంటూ ఓదార్చాడు శేఖర్.

(... ఈ తరహాలో అసలుకథని అరంగుళం కూడా నడవనీయకుండా తమ యిష్టమొచ్చినంత సంభాషణ పాఠకులు తమ వూహాశక్తితో అల్లుకోవచ్చు ఇక్కడ !)

* * *

"అమ్మా" అంటూ తల్లి ఒడిలో తల దాచుకున్నాడు ఇరవై ఆరేళ్ల శేఖర్. ఆప్యాయంగా అతని తల నిమురుతూ "ఏంకావాలిబాబూ?" అందిశారదమ్మ.

"నేను... నేను..." అంటూ ఆగాడు. అతన్ని ప్రేమతో గుండెలకి హత్తుకుంటూ "చెప్పు బాబూ ! నవమాసాలు మోసి నిన్ను

(42 వ పేజీ చూడండి)

పడేలా, బస్సు దద్దరిల్లిపోయేలా అరిచాడు.

అతని అరుపుకు నా మెదడు బిగుసుకుపోయింది. ఆలోచించకుండా, ఏం జరిగిందో తెలుసుకోకుండా సడన్ బ్రేక్ వేసేను. ఆ ఊపుకు ఏ సిమెంటు రోడ్డో అయితే బస్సు పడిపోయేదే. రాళ్ల రోడ్డు కావటం వలన నిలదొక్కుకుంది. నా కాళ్లు, చేతులు చిన్నగా వణకటం మొదలెట్టేయి. నా గుండె వేగంగా కొట్టుకుంటోంది. నా గొంతులో తడారిపోయి ఏ మాటా వెంటనే బయటకు రాలేదు. నుదుటికి పట్టిన చెమట అరచేత్తో తుడుచుకుని అతనివయిపు చూసేను. అతను చలిజ్వరం వచ్చిన వాడికి మల్లే విపరీతంగా ఒణుకుతున్నాడు.

"ఏమయింది ?" అడిగేను చిన్నగా.

"బస్సు కిందఎవరో పడ్డారు..."అన్నాడు

నాగుండెలో రాయిపడింది. నేనుకూర్చున్న సీటుమీద బస్సు విడివడి నేను క్రిందకు జారిపోతున్నట్లనిపించ సాగింది.

అతనే తిరిగి అన్నాడు. "మీరు నావయిపు తిరిగి మాట్లాడుతున్నారు కదా...తెల్లటి గుడ్డలు వేసుకున్నతను... భగవంతుడా, అతను చచ్చిపోయి ఉంటాడు... అందుకనే [illegible]న్ అని అరిచేను..." అన్నాడు.

అతని ఒణుకు చూసిన తరవాత నాకూ దడ ఎక్కువయింది. ఈ ఏక్సిడెం[illegible]ణాన డ్రయివింగ్ లయిసెన్సు అయిదారు నెలపాటు రద్దు అవకమానదు. హెడ్‌లయిట్లు లేకుండా

హోల్డాన్

బస్సు నడపటం చిన్న అపరాధం కాదు గనుక ఈ ఆర్. టి. సి. లో కాదు, నాకు ఏ మంచి కంపెనీలోనూ ఉద్యోగం దొరకదు. నా జీవితం మళ్లీ మొదటికి వస్తుంది. హెడ్‌లయిట్లు పని చేయనప్పుడు బస్సు నడపకుండా ఉండవలసింది. జనం వచ్చినన్ను పట్టుకుని కొట్టక ముందు పోలీసు స్టేషనుకు వెళ్ళటం మంచిదనిపించి వణుకుతున్న చేతితో నా కుడివయిపునున్న తలుపు హేండిల్‌ను పట్టుకున్నాను.

"ఏటయిందిగురో"అడిగేడు ఆంజనేయులు

"ఆంజనేయులూ, ఒక్క నిమిషం ఇలా వస్తావూ"అన్నాను.

"వస్తున్నా" అని మాట వెనకే వచ్చి. "ఏమిటి గురో ?"అన్నాడు.

"బస్సు క్రింద ఎవరో పడ్డారట. వెళ్లి చూడు"అన్నాను చిన్నగా. నా కంఠస్వరం నాకే కొత్తగా ధ్వనించింది.

ఆంజనేయులు రెండుక్షణాలపాటు ఒణుకుతు[illegible] నా పెదవులవంక చూసి ఏదో అ[illegible] తూంటే. "ముందు చూసి[illegible] పంతులూ"అన్నాను విసుగ[illegible]

మారు మా[illegible]కుని క్రి[illegible]కు దిగేడు[illegible] మోచేతులుంచి[illegible] కళ్ళు మూసుకు[illegible] ఆంజనేయులు ఏం

చెబుతాడో నేనూహించగలను. బస్సు క్రింద చావు ఎంత ఘోరంగా ఉంటుందో నాకు తెలుసు. పడిన మనిషి శరీరం నుజ్జు నుజ్జు అయిఉంటుంది. ఆంజనేయులి మాట వినిపించటం తరువాయి నేను ఉండకూడదు. కళ్లు తెరిచి తలుపు తీసి పట్టుకున్నాను.

"గురో" అన్నాడు ఆంజనేయులు

" ... ... "

"బస్సుక్రింద ఎవరూ పడలేదు గురో" అన్నాడు మళ్లీ.

నీళ్లలో మునిగిపోతున్న నన్ను ఎవరో పయికి లాగినట్లనిపించింది. అయినా ఆంజనేయులి మాట వెంటనే నమ్మబుద్ధి కాలేదు.

"వెనక్కి వెళ్లి చూడు" అన్నా[illegible]

"అదీ అయ్యింది. ఎవడూ నా[illegible] మనిషి పడ్డాడని ఎవరు నీతో అంది ?" అని వెంటనే సంతోషంగా. "గురో సడన్‌బ్రే[illegible] మహిమకేమో హెడ్‌లయిట్లు వెలుగుతున్నాయి ..." అరిచేడు ఆంజనేయులు

అతని మాటలకు ఒళ్లు పులకరి[illegible]నట్లయి [illegible] బయటకు చూసేను. [illegible] కనిపించింది.

[illegible]శ్వర్యం కలి[illegible]

[illegible] టెప్పలో అచ్యుత రామయ్య బస్సు ఎక్కలేదు.

కన్నాను. నా దగ్గర కాకపోతే ఇంకెవరిదగ్గర చెప్పుకుంటావ్ నీ బాధ ? " అంది.

ఆప్యాయతతో ఆమె మెడచుట్టూ చేతులు వేసి లతలా ఆమెను అల్లుకుపోతూ "అమ్మా!" అని మరింత సిగ్గుపడిపోయిన శారదా మిల్స్ ప్రొప్రయిటర్ శేఖర్. నుదుటిమీద పడ్డ ఉంగరాలజుట్టు సవరిస్తూ "చెప్పు బాబూ" అందా మాతృమూర్తి. (ఇదేవిధంగా ఎంత రాసుకుపోయినా నవలా రూపానికిభంగం కలగదు.)

చివరికెలా ఐతేయేం అతను తన మనసులోని మాట వెల్లడించాడు.

"ఈ విషయానికేనా బాబూ ఇంత కంగారు పడ్డావ్?" అంది శారదమ్మ అతని నుదుటి మీద ముద్దు పెట్టుకొని. శేఖర్ చటుక్కున ఆమె పాదాలమీద వాలి "నీలాంటి తల్లిని పొందగల్గిన (?)నేను నిజంగా అదృష్ట

క. హృదయాలు మా. గా.

(13వ పేజీ తరువాయి)

వంతుణ్ణమ్మా !"అన్నాడు గాద్గదికంగా.

"నువ్వీ విషయం గురించి ఏమీ కంగారు పడకు. నువ్వు కోరుకున్న అమ్మాయితో నీ వివాహం జరిపించే బాధ్యత నాది" అని శారదమ్మగారు అంటుండగానే—

"అసంభవం !"అన్న రంగనాథంగారి గంభీర కంఠం గుమ్మం దగ్గర్నుంచి వినబడింది. ఇద్దరూ చటుక్కున అటు తిరిగారు.

"శేఖర్ ! నీ మాటలన్నీ విన్నాను. నువ్వు ఆ అమ్మాయిని పెళ్లి చేసుకోడం అసంభవం! అలాంటి పిచ్చి ఆలోచన్లు ఏమీ పెట్టుకోకు! లండన్లో చదువుకుంటున్న శేషుమావయ్య కూతురు లతతో నీ వివాహం జరపటానికి నిశ్చయించుకున్నాను. ఇంక యీ నిర్ణయంలో ఏ మార్పు వుండదు!"అనేసి వెళ్లిపోయారు.

* * *

కిటికీ ఊచల్ని పట్టుకుని శూన్యంలోకి చూస్తూ నిలబడే శేఖర్ని చూస్తుంటే గుండె తరుక్కుపోయేది శారదమ్మగారికి. అతనిగెడ్డం బాగా మాసిపోయింది. కళ్లలో జీవం లేదు. అన్నపానాదులు కూడా...(అనుకుంటూ అతని దీనావస్థని మరో రెండు పేజీలైనా వల్లె వేసుకోందే నవలా స్వరూపం రాదు.)

నిద్రాహారాలు మానేసి రోజు రోజుకి కృశించిపోతున్న కూతురు బాధ చూడలేక ఒక నిర్ణయానికొచ్చి పరంధామయ్య రంగనాథంగారింటికి వెళ్లాడు. తన కూతుర్ని శేఖర్‌కిచ్చి పెళ్లి చెయ్యమని కాళ్లావేళ్లా పడి బతిమాలాడు. రంగనాథంగారు ఒప్పుకోలేదు. విసిగిపోయిన పరంధామయ్య లేచి కండువా భుజాన వేసుకుంటూ "రంగనాథంగారూ

డా. సి.వి.కె రావ్, B.A., సెక్స్ స్పెషలిస్ట్

వైద్యవిద్వాన్ — వైద్యాచార్య
హస్తప్రయోగం, నరముల బలహీనత, అంగము చిన్నదగుట, శీఘ్రస్ఖలనము, శుక్రనష్టము, సుఖరోగములకు, మానసిక వ్యాధులకు శాస్త్రీయ చికిత్స, విదేశీ యంత్రములతో ప్రత్యేక చికిత్స, పోస్టుద్వారా కూడా చికిత్స గలదు.

రావూస్ క్లినిక్

టి. బి. రోడ్, తెనాలి. ఫోన్ : 700

SUVARNA

క. హృదయాలు మా. గా.

మేం కూటికి పేదలైతే అయ్యాంకానీ అభిమానానికి కాము. అంతగా అయితే నా కూతురు పీక నా చేతులతో నేనే నులిమేసి ప్రేమకి దాన్ని బలిచేసి పారేస్తాను, ఇదే నా ఆఖరి నిర్ణయం!" అంటూ వడివడిగా బైటికి వెళ్లబోయాడు.

ఆయన గుమ్మం దాటబోతుంటే "అన్నయ్యా!" అనే పిలుపు ఆయన్ని ఆపు చేసింది. ఆయన వెనక్కి తిరగ్గానే అప్పటి వరకూ గుమ్మం దగ్గరే నిలబడివున్న శారదమ్మ పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి ఆయన కాళ్లమీద పడిపోయింది. ఆనంద భాష్పాలు తుడుచుకుంటూ "చెల్లెమ్మా" అంటూ ఆమెను లేవనెత్తాడాయన.

"ఏమిటి శారదా, ఈయన మీ అన్నయ్యా?" అని విస్తుపోతూ అడిగారు రంగనాథంగారు.

"అవునండీ! చిన్నప్పుడే విడిపోయిన మేము ఈ విధంగా కల్సుకోగలమనుకోలేదు!" అంటూ అమితానందంతో అన్నది శారదమ్మ!

"అసలు మీ రిద్దరూ ఎలా విడిపోయారూ ?" అని ఎవరూ అడగకుం "అవి నేను రెండో క్లాసు చదువు రోజులు ... !" అంటూ ఫ్లాష్‌బాక్ నారంభించింది శారదమ్మ. (ఈ గత చరిత్ర పరిమాణం ఇంతని నిర్ణయించగల శక్తి గాని, హక్కుగానీ ఏ నవలా రచయితకీ లేవు గనుక అసలు ... భాగాన్నే ... వూహించు

ఋతుక్రమం ఆలస్యమైతే ?

విచారపడవద్దు ప్రఖ్యాతిగాంచిన "దేవిపిల్సు" వాడండి

'దేవి పిల్సు ముఖ్యంగా ఆలస్యమైన, క్రమముగాకాక పోయిన, బాధతోకూడిన, లేక ఆగిపోయినబహిష్టకు దేవిపిల్సు బాగుగ గుణమిచ్చును

1 అన్నిసందర్భములలోను శీఘ్రముగాను, అమోఘముగాను పనిచేయును...
2 ఏస్థితిలోను ఆరోగ్యమునకు ఎట్టిహాని కలిగింపదు

FULL COURSE 28 ...
HALF COUR...

ప్రతిచోటదొరకును

Mfrs:- SEENU & CO., MAD...

Avilable at all leadin... Chem... & D...

... పరిమళంతో నిండిన గదిలో సిగ్గులమొగ్గై రాధ నిలబడివుంది. "రాధా!" అంటూ దగ్గరికి తీసుకున్నాడు శేఖర్.

"నేను అదృష్టవంతురాలిని శేఖర్!" అంది అనూరాధ.

"కాదు! నిజానికి నేనే అదృష్టవంతుణ్ణి!" అన్నాడు శేఖర్...

(ఈ పంథాలో ఇక్కణ్నుంచి పాఠకులు తమ ఓపిక వున్నంత నిడివైన సన్నివేశాన్ని సంభాషణ పరంపరని సృష్టించుకోవచ్చు. కానీ చివరిలో యీ క్రింది భాగం చదువుకోందే నవలకి పూర్తిన్యాయం జరిగినట్టు కాదని గ్రహించాలి.)

శేఖర్ ఆమె భుజాలచుట్టూ చెయ్యివేసి, గోడకి తగిలించిన ఫోటో దగ్గరికి తీసికెళ్లి — విప్లవ పోరాటంలో తన నిండు జీవితాన్ని బలిపెట్టుకున్న "చిన్నా" ఆత్మశాంతి కోసం మౌనంగా నిలబడ్డాడు. ఆ నవదంపతులవైపు ఆశీర్వదిస్తున్నట్టు ఆ ఫోటోమీద నుంచి పువ్వొకటి రాలి పడింది.

ఢిల్లీ సందర్శించు యాత్రికులకొక మంచి శుభ వార్త !

ఢిల్లీ విచ్చేయు విద్యార్థి, తదితర యాత్రిక బృందముల వారు, తమ ప్రయాణ సౌకర్యములను గురించి కొత్త ఢిల్లీలోని "సదరన్ ట్రావెల్సు" వారిని సంప్రదించండి !

"సదరన్ ట్రావెల్సు" వారి టూరిస్టు బస్సులు, కార్లు సరసమైన రేట్లతో, ఈ క్రింది యాత్రా స్థలాలకు నిర్ణీత రోజులలో మిమ్మల్ని సుఖంగా తీసికొని వెళ్లి వస్తాయి !

(1) మధుర—ఆగ్రా—ఫతేపూర్ సిక్రీ. (2) భాక్రానంగల్—నంగల్—చండీఘర్—సిమ్లా. (3) ముస్సోరి—హరిద్వార్—ఋషికేష్—బదరీనాద్. (4) ఢిల్లీ సందర్శన (ప్రతిరోజూ)

* కోరిన పక్షంలో "సదరన్ ట్రావెల్సు" వారు మీ భోజన, వసతి తదితర సౌకర్యములను ఏర్పాటు చేయగలరు. భారతదేశంలో ఎక్కడకయినా సరే రైళ్లలో బెర్తులు, సీట్లు రిజర్వు చేయించగలరు.

మీరు ఢిల్లీ వచ్చినప్పుడు మాత్రం — మీ సౌకర్యం కోసం "సదరన్ ట్రావెల్సు" వారిని తప్పక సంప్రదించండి ! "సదరన్ ట్రావెల్సు" నమ్మకమైన "ట్రావెలు ఏజంట్లు" అని మరచి పోకండి ! మీ రాకపోకలను టెలిగ్రాం లేదా ఉత్తరం లేదా ఫోను ద్వారా తెలియ పరచి సహాయం పొందండి ! ! (సదరన్ ట్రావెల్సు ఢిల్లీలోని ఆంధ్రుల ఏకైక వాణిజ్య సంస్థ)

SOUTHERN TRAVELS,

Gurudwara Road,
W. E. A. Karol Bagh,
NEW DELHI-5,
Phone : 564085.

NAVARANG